

[Justitsministeren.]

Finansaarene 1939—40 og 1940—41 ydet Strandfogderne et Tilskud paa henholdsvis 8 700 Kr. og 22 600 Kr.

Naar Udgifterne i det sidste Aar steg saa stærkt, skyldes det dels, at man indførte en for Strandfogderne gunstigere Beregning af deres Indtægter ved Kørsel, dels at Værdien af det indbærgede Gods havde været stærkt faldende. Ifølge de Opgørelser, Justitsministeriet har modtaget i indeværende Aar, er Strandfogdernes Indtægter af Bjærgeløn imidlertid atter stærkt stigende, saaledes at der kun vil være meget faa, der har Krav paa Tilskud fra Statskassen. Med Hensyn til Strandfogderne skal jeg endvidere gøre opmærksom paa, at de for Tiden ogsaa har andre Indtægter, idet der af Marineministeriet udbetales Dusører for Afmærkning af inddrevne Miner, Bjærgning af Bøjer m. v. Jeg mener derfor ikke, der for Tiden er Grund til at ændre den trufne Ordning med Hensyn til Strandfogdernes Vederlag.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro udtalte, at Adgangen til Dans har faaet et uforvarsligt Omfang baade ved det stigende Antal Foreningsballer, der afholdes paa Landet, og ved den overhaandtagende Dans mellem Bordene paa Restaurationer. Hvad Foreningsballerne angaar, føres der af Politiet Kontrol med, om Rammerne for en Foreningssammenkomst overholdes. Der har gennem Aarene dannet sig en ret fast Praksis paa dette Omraade. Er Ballet herefter af ikke-offentlig Karakter, idet den Forening, der lader Ballet afholde, er en reel Forening og Kredsen af Personer, der deltager i Ballet, kun omfatter Foreningens Medlemmer og et rimeligt Antal Gæster, er der intet Grundlag for en Indskriden fra Politiets Side.

Restaurationer og lignende Etablissements, der ønsker Polititilladelse til offentlig Dans, underkastes naturligvis, forinden Tilladelsen gives, en nærmere Bedømmelse fra Politiets Side med Hensyn til, om Etablissementet, for saa vidt angaar Pladsforhold o. lign., er egnet til at faa meddelt en saadan Tilladelse, og jeg vil gerne betone, at der ogsaa kræves Polititilladelse til de saakaldte Dansant'er, naar disse har Karakter af offentlig Dans. Desuden gribes der ind fra Politiet, eventuelt ved Tilbagekaldelse af Tilladelsen, hvis Udnyttelsen af denne giver Anledning til Uorden, Spektakler eller Slagsmaal. Det ærede Medlem nævnte „de smaa Siskener, der flyver fra Bord til Bord“. Det er i øvrigt lidt vanskeligt for mig at faa fat paa det Billede, der

herved foresvæver det ærede Medlem. Jeg troede, at det ved Dans, ogsaa paa Restaurationer, plejede at være Herren, der inklinerede, saa at de danselystne Damer kun kunde komme til at flagre — i alt Fald paa eget Initiativ —, hvis der var „Dametur“. Men selvfølgelig kan det tænkes, at Herren efter Dansen inviterer Damen med til sit Bord, og det er ikke helt heldigt. Jeg tror dog, det vilde være uden Virkning og i øvrigt uigennemførligt at søge „Siskener“ forment. Adgang til Danserestaurationer, blot fordi de flagrer. Paa dette Omraade kan man vist ikke komme videre end til den Virksomhed, der allerede udøves af Politiet. Der er Grænser for, hvilke Fristelser Politiet kan værne Ungdommen eller Befolkningen i det hele imod.

Hvad særlig moderne Dans angaar, maa jeg, som den ældre Kavaler jeg er, som min Anskuelse udtale, at denne Dans i Almindelighed ikke synes at give Udtryk for løssluppen Livsglæde, men at jeg ved mine ikke talrige Restaurationsbesøg snarere maa anskue den under Synsvinklen en „gravitetisk Sørgemarch“ — paa et overfyldt Dansegulv endda en March paa Stedet.

Efter hvad Københavns Politi har oplyst, føles der dog ikke her i Byen Trang til en yderliggaaende Kontrol fra Politiets Side, og det samme er Tilfældet paa Landet. Særlige Klager har ikke foreligget.

Det ærede Medlem Hr. Bouet berørte en sørgelig Ulykke inden for Færdselspolitiet, hvor en ung dygtig Færdselsbetjent under Patrouille styrtede med Motorcyklen og afgik ved Døden som Følge af de Læsioner, han havde paadraget sig. Det ærede Medlem spurgte, om Justitsministeriet havde truffet Foranstaltninger til at komme Færdselsbetjentens Hustru og Barn til Hjælp, idet han henviste til, at Færdselsbetjenten jo ikke var Tjenestemand, men honorarlønnet, og at hans Enke derfor ikke kunde faa Pension. Jeg kan hertil sige, at der foreløbig er truffet Bestemmelse om, at der kan udbetales Enken Efterindtægt i 3 Maaneder, uanset at Færdselsbetjenten ikke var Tjenestemand. Spørgsmaalet om Understøttelse er endnu ikke rejst over for Ministeriet, men det vil nu blive nærmere undersøgt, hvad der kan gøres.

Det ærede Medlem Hr. Erik Appel har henstillet til mig at tillade, at Cyklister under Kørselen maa medføre andre Cykler, idet det anføres, at Politimestrene forbyder dette, og at Forbudet virker yderst generende paa Landet, særlig derved at det forhindrer Formænd for Foredragsforeninger i at afhente Foredragsholdere paa Stationen,